

BISKOPPEN OVER KØBENHAVNS STIFT

Nørregade 11 · 1165 København K · Telefon 33 47 65 00 · E-mail: kmkbh@km.dk

Den 25. april 2016
Løbenr. 49897/16

Kirkeministeriet
km@km.dk

Redegørelse for mindegudstjenesten i Vor Frue Kirke, Københavns Domkirke, onsdag d. 6. april 2016.

Som bidrag til besvarelse af spørgsmål 12 fra Kirkeudvalget, jf. ministeriets henvendelse af 18. april 2016, kan jeg oplyse følgende:

Efter terrorangrebet i Bruxelles sendte domprovst Anders Gadegaard et kondolencebrev til den belgiske ambassadør, hvori han bl.a. tilbød, at dersom ambassadøren havde et ønske om, at tragedien i Bruxelles skulle markeres ved en gudstjeneste, stillede menighedsråd og domprovst gerne domkirken til rådighed.

H.E. Pol de Witte, Belgiens ambassadør, henvendte sig nogle dage senere til domprovsten for at meddele, at han meget gerne ville tage imod tilbuddet. Ambassadøren havde dog henvendt sig til sine diplomatiske kollegaer, der repræsenterede lande, hvor terror havde haft en stor indflydelse på hverdagslivet.

Den belgiske ambassadør bad derfor om, at tragedien i Bruxelles måtte blive en anledning til at ihukomme alle terrorofre i verden.

Denne kendsgerning, at det var en gudstjeneste, der skulle give udtryk for sorgen over de døde ofre for terror samt for medfølelse med de mange berørte i de forskellige lande, blev i gudstjenesten omsat i forskellige musikalske indslag repræsenterende hver sit land, hvor terrorhandlingerne var sket. For Tyrkiets del ønskede den tyrkiske ambassadør, at den ledende imam for de tyrkiske muslimer i Danmark læste et stykke fra koranen. Som bekendt er næsten alle borgere i Tyrkiet muslimer, og det er i den muslimske del af verden, at tabstallene har været størst, da terror ofte er en daglig hændelse.

Domprovsten og jeg fandt det væsentligt at nå ud til denne del af verdenssamfundet ved denne særlige lejlighed.

Som det fremgår af det vedlagte bilag over gudstjenestens gang, var der tale om en særlig markering. Gudstjenestens kristne integritet kan der ikke herske tvivl om. Hverken rummet eller

salmerne efterlader nogen tvivl om den kristne oprindelse. Ligeledes vedlægges domprovstens prædiken, der heller ikke efterlod nogen tvivl om sammenhængen.

På intet tidspunkt har det slået os, at noget menneske kunne blive forvirret eller føle nogen sammenblanding pga. koranlæsningen. Der er dog heller ikke en eneste af dem, der rent faktisk var til stede, der har givet udtryk for noget sådant.

Den kristne tro har en indbygget generøsitet over for den fremmede og den anderledes troende. Vi lever desuden i en teologisk tradition, der er dybt præget af tænkere, der ikke er kristne. Platon (som justitsminister Søren Pind citerede i sin tale under mindehøjtideligheden), Aristoteles og en række nyere filosoffer har således været store påvirkninger på vores tradition, og man vil ikke sjældent høre disse filosoffer citeret fra danske prædikestole.

Det er heller ikke fremmed for den danske menighed iflg. vores traditioner fra Grundtvig at forholde sig til den nordiske mytologi, ligesom det ofte forekommer, at litteratur citeres uden at dette på nogen måde "forvirrer" menigheden.

Jeg erindrer også om den teologiske generøsitet, der er indbygget i kristendommen i og med, at vi deler en del af vores helligskrift med det jødiske folk.

For en freds- og forsoningsproces, som enhver gudstjeneste er en del af, kan det være meget vigtigt ved sådanne særlige lejligheder at inddrage de forskellige religiøse traditioner for at alle må føle et tilhørsforhold og for at alle må føle sig som en del af det liturgiske rum.

Det er min overbevisning, at domprovsten ikke alene udviste den imødekommenhed over for Belgiens ambassadør og dennes kollegaer, som en domprovst ved Københavns Domkirke bør udvise. Domprovsten udviste også den generøsitet, som altid har været en del af evangeliet, og samtidig herskede der ikke tvivl om rummets kristne integritet.

Med venlig hilsen

Peter Skov-Jakobsen

Biskop over Københavns stift